

۰ سیدعلی کاشفی خوانساری

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی رئال جامع علوم انسان

از معرفت و حکمت گفتنی نیست و یا خردباری ندارد.
همسو با مدرن شدن ساحت مختلط زندگی آنچه از کتابهای عرفانی - معرفتی در کتاب فروشی‌ها یافت می‌شود منسوب به عرفان غیرایرانی - غیرایرانی است. کتابهای عرفان هندی، چینی، سرخبوستی، اخلاق عملی (پرایگماتیک) غربی، روشهای دوست‌یابی، توفیق در مدیریت، راز شادمانه زیستن و... که یا کلاً ترجمه‌اند و یا ماهیت ترجمانی دارند اگر هم به شکل محدود کتابی ایرانی بتوان یافت، قطعاً نه از دوران معاصر که از قرون ماضیه است. (به استثناء کتابهای چون نشان از بی‌نشانها، کیمیای محبت و...)

البته این فقدان آثار تئوریک به معنای مرگ مکاتب و طرائق عرفانی ایرانی - اسلامی نیست. عرفان اسلامی - ایرانی در شاخه‌های مختلف خود با همه فراز و نشیب‌هایش همچنان از حیات نسبی برخوردار است و حتی به زعم برخی در آستانه دوران رونق دوباره‌ای قرار گرفته است. حال اینکه چرا شاخه‌ها و گروههای مختلف کمتر به ارایه مکتب دیدگاهها و روشهای خود پرداخته‌اند بحث دیگری است. موافع

مکاتب عرفانی و اخلاق عملی رایج در ایران را به دو گروه عمده می‌توان تقسیم کرد. مکاتب و اسلوبهایی که خاستگاه و رویکردی غیرایرانی - اسلامی دارند و دسته دیگر مکاتب و طریقه‌ای اسلامی - ایرانی، دسته دوم خود شامل دو بخش اصلی است: تصوف، اخلاق و عرفان غیرصوفیانه (عمدتاً حوزوی). کتاب حاضر منسوب به گروه اخیر است.

بخش عمده‌ای از مواریث ادب فارسی را کتابهای عرفانی تشکیل می‌دهند. گرچه بسیاری از عرفانی ایرانی در قرون ماضیه مکتوبات و تقریراتی به زبان عربی به جای نهاده‌اند با این همه آثار عرفانی به زبان فارسی در گذشته ادبی این سرزمین فراوانند. آثاری منظوم یا منثور، حکمی، تفسیری، تحلیلی، داستانی، اخلاق عملی، اخلاق معیشتی و... با این همه در سالیان اخیر فراوانی این دسته آثار رو به کلستی گنارده. گویی دیگر در میان ایرانیان عارفان و یا علاقه‌مندان به عرفان ظهور نیافته‌اند. گویی دیگر در این سرزمین و به این زبان حرف تازه‌ای

از نظر شیوه و سیاق سلوک مندرجات کتاب را می‌توان مطابق با مکاتبی که بر محبت (و نه ریاضت) استوارند، گنجاند. مکتبی که بیشتر رهروان آن مجذوبان سالک‌اند و نه سالکان مجذوب. مکتبی که بیش از ذکر و عمل و زهد، مناجات و ریاضت فقط بر تغییر نوع نگاه به هستی تاکید دارد. یعنی نشانگاه تعلیمات آن نه اعمال، عادات و سایر جنبه‌های سالک بلکه تنها باور و نوع نگاه او به هستی است.

هم‌سو با مدرن شدن ساحت مختلف زندگی آنچه از کتابهای عرفانی - معرفتی در کتاب فروشی‌ها یافت می‌شود منسوب به عرفان غیراسلامی - غیرایرانی است. کتابهای عرفان هندی، چینی، سرخپوستی، اخلاق عملی (برآگماتیک) غربی، روش‌های دوست‌یابی، توفیق در مدیریت، راز شادمانه زیستن و... که یا کلاً ترجمه‌اند و یا ماهیت ترجمانی دارند اگر هم به شکل محدود کتابی ایرانی بتوان یافته، قطعاً نه از دوران معاصر که از قرون ماضیه است (به استثناء کتابهایی چون نشان از بی‌نشانها، کیمیای محبت و...)

کتاب گزیده‌ای از سخنان آقای دولابی است که به صورت جملات و عبارات کوتاه ذیل فصول مختلف تنظیم و تدوین شده‌اند. هر فصل شامل تعدادی گفتار کوتاه و بلند (از یک جمله تا بیش از یک صفحه) است. برخی از فصول هفتاد و هشت گانه کتاب عبارتند از: توحید، رزق، تسلیم، شکر، ذکر، رجعت، نیت، مسیر سلوک‌الی... سالک چگونه باید باشد «جالست»، رفیق راه روزه، حُسن ظن به خلق، خانواده، رغبت و اکراه، نهج البلاغه، رجا و بشارت.

مقدمه‌ای از مولف، زندگینامه کوتاهی از آقای دولابی، متن و ترجمه حدیث معرفت امیرالمؤمنین به نورانیت، فهرست آیات قرآنی، فهرست احادیث معصومین و فهرست نام‌های افراد از ضمائم این کتاب هستند. سادگی بیان و پرهیز از نثر مغلق و بیان سخنواره و مطنطن و به کارگیری لحن و عبارات عامیانه از ویژگی‌های مندرجات کتاب است. همچنین کوتاهی عبارات و ایجاز آن به بهتر خوانده شدن و جذاب‌تر بودن آن کمک می‌کند. تقطیع‌ها و تفصیلات جزیی کتاب هم به آن جنبه عملی و کاربردی بیشتری می‌دهد.

از نظر شیوه و سیاق سلوک مندرجات کتاب را می‌توان مطابق با مکاتبی که بر محبت (و نه ریاضت) استوارند، گنجاند. مکتبی که بیشتر رهروان آن مجذوبان سالک‌اند و نه سالکان مجذوب. مکتبی که بیش از ذکر و عمل و زهد، مناجات و ریاضت فقط بر تغییر نوع نگاه به هستی تاکید دارد. یعنی نشانگاه تعلیمات آن نه اعمال، عادات و سایر جنبه‌های سالک بلکه تنها باور و نوع نگاه او به هستی است. نگاهی که بر پایه حسن ظن کامل به خالق بنا شده است و بیشتر به جلوات جمالی حق نظر دارد تا جلوات جلالی و بیشتر بر محبت و بسط استوار است تا خوف و بکار و قبض. شیوه‌های این مکتب در عین حفظ استقلال و ویژگی‌های خاص خود گاهی به عرفان صوفیانه شیعی نزدیک می‌شود و گاهی با تاکید صرف به تغییر نوع نگاه برای هرگونه تغییر درونی و بیرونی کتابهای پرآگماتیک روش‌های خوشبختی غربی را به یاد می‌آورد. از جنبه دیگر سیاق این مکتب را می‌توان توحیدی خواند (در مقابل ولای) و در میان سایر سلاسل عرفان شیعی غیرصوفیانه نزدیکی بیشتری با عرفان

رسمی یا غیررسمی در حاکمیت، پرهیز از فعالیت گسترده و عمومی، بروغتی به فعالیت تئوریک و نظری و مکتوب، عدم اقبال دائمه عمومی از چنین کتابهایی، موانع بنهان بازار نشر و توزیع کتاب و... می‌تواند از دلایل احتمالی بروز چنین موقعیتی باشد.

کتاب حاضر همان طور که گفته شد منسوب به یکی از طرایق و مکاتب غیرصوفیانه عرفان اسلامی - ایرانی است. این دسته از عرفان - که بیشتر برخاسته از حوزه‌های علمی و ساری در میان عالمان و روحانیون اخلاقی مشرب است، و سالکان و طرفداران آن نسبت به گروه دیگر (صوفیان) از تشرع و تقید بیشتری به احکام فقهی و اعتقادات خاص شیعی برخوردارند - در قرن اخیر بیشتر به شکل دو مشرب یا دو سلسه اصلی در ایران نمود داشته است. هرچند افراد و گروههای دیگر نیز فراوان بوده‌اند.

دسته اول نسب از ملاقلی جولا، آیت‌الله سیدعلی شوشتری و آخوند ملاحسین قلی در جزینی می‌برند و برخی بزرگان ایشان عبارت بوده‌اند از: آیت‌الله بهاری همدانی، آیت‌الله میرزا جواد تبریزی، آیت‌الله سیداحمد کربلایی و آیت‌الله قاضی، پس از ایشان در میان متاخران هم علامه طباطبائی، شیخ‌علی‌اکبر فردی، آسیده‌هاشم حداد، آیت‌الله کشمیری و در میان آنکه هنوز در حیاتند، آیت‌الله العظمی بهجهت آیت‌الله حسن زاده املى و بسیاری بزرگان دیگر. این مکتب را به صورت قراردادی به نام آیت‌الله العظمی قاضی و شاگردان ایشان می‌شناسیم.

دسته دوم منسوب به آیت‌الله انصاری همدانی هستند و برخی چهره‌های بیشتر شناخته شده ایشان عبارتند از آیت‌الله دستتبیب، آیت‌الله نجابت شیرازی، علامه سید محمدحسین تهرانی، حاج هادی ابهری، مرحوم مهندس تناوش و میرزا اسماعیل دولابی. که شخص آخر همان است که کتاب حاضر گزیده سخنان اوست و تنها فردی از این فهرست است که هنوز در میان ماست.

البته به هیچ وجه عارفان معاصر در این دو دسته محدود نیستند. تک‌چهره‌ها و یا سلاسل دیگری نیز بوده و هستند که از آن میان می‌توان به افرادی چون آیت‌الله العظمی اراکی، آیت‌الله بیدآبادی، مرحوم معلم سمنانی، آیت‌الله شاه‌آبادی، امام خمینی، آیت‌الله بیدآبادی و بسیاری دیگر اشاره کرد. همچنین در کنار اهل عرفان افرادی که جنبه کرامات در ایشان در اولویت است و مکاتبی مثل مکتب تدقیک و... هم وجود داشته‌اند.

جدا از فقر عمومی کتاب‌های عرفانی اسلامی - ایرانی در بازار کنونی نشر، این کمبود در مورد سیاق شاگردان آیت‌الله انصاری همدانی مضاعف بود. به طوری که می‌توان گفت هیچ کتاب جامع و فraigیری درباره این مشرب عرفان و روش سلوک تاکنون منتشر نشده بود و کتاب حاضر از این جهت که سندی عینی درباره یکی از شاخه‌های مهم عرفان اسلامی امروز ایران بدست می‌دهد و دیدگاه‌ها، روشها و منظر ایشان را آشکار می‌کند بسیار مفتخم است.

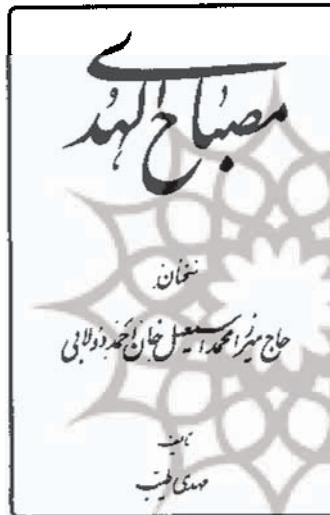

جدا از فقر عمومی کتاب‌های عرفانی اسلامی - ایرانی در بازار کنونی نشر، این کمبود در مورد سیاق شاگردان آیت‌ا... انصاری همدانی مضافع بود. به طوری که می‌توان گفت هیچ کتاب جامع و فraigیری درباره این مشوب عرفانی و روش سلوک تاکنون منتشر نشده بود و کتاب حاضر از این جهت که سندی عینی درباره یکی از شاخه‌های مهم عرفان اسلامی امروز ایران بدبست مت دهد و دیدگاهها، روشهای منظر ایشان را آشکار می‌کند بسیار مقتضی است

موضوعی ریزتر وجود داشته و گاهی فصلی تنها شامل ۳ جمله است. (مثل فصل مدیریت که این موضوع از مقولات مورد علاقه مؤلف است و نامبرده کتابی هم در این زمینه دارد) بهتر می‌بود که فصول کتاب کاهش می‌یافتد و بر اساس یک تقسیم‌بندی کلی موضوعی بر اساس اصول و فروع دین و یا رده‌بندی موضوعی دیوی فصول مختلفی مثل توحید، نبوت، نماز، روزه...، ارایه می‌شد و از آن سو با یک نمایه عام مفصل و جامع کلیه موضوعات، اشخاص، کتابهای، اماکن، احادیث، اتفاقات تاریخی و... قبل جستجو بود. چرا که در شکل فعلی هر سخن تنها ذیل یک موضوع آن (و نه همه جنبه‌های آن) طبقه‌بندی شده است.

آخرین نکته این که سادگی و روانی این کتاب در شرایط کنونی که بسیاری از نسل جوان از این مباحث فاصله گرفته‌اند و کتابهای موجود اصلاً زبان و بیان مناسب آنان را ندارد بسیار مقتضی است.

هرچند که نام کتاب، جلد گالینگور، طرح جلد و قیمت آن با این انگیزه و کاربرد سازگار نیست، در شکل حاضر شاید سادگی، جذابیت و روانی کتاب چندان برای آشنایان با این مباحث و متخصصان ضروری نباشد و نام، ظاهر و قیمت کتاب هم چندان برای نسل جوان جذاب. به حال انتشار این کتاب و سایر کتابهای مشابه برای علاقه‌مندان به مباحث اخلاقی و عرفانی بسیار مقتضی است. امید که شاهد مجلدات دیگر این کتاب و کتابهای دیگر از سایر گرایش‌های عرفانی امروز ایران باشیم.

اسلامی غیرشیعی، صوفیانه و آرا افرادی چون مولانا، حافظ و ابن‌عربی در آن مشاهده می‌شود (هرچند که فصل کوتاه دشمنان اهل بیت با این نگاه سازگاری ندارد و از عقاید خلافاً سیزمانه‌ای برخوردار است) شاید به دلیل همین تزدیکی‌ها به سایر مکاتب عرفانی و آسان‌گیری‌های عملی است که در میان شاگردان آیت‌ا... انصاری افراد عادی و غیرمعجم بسیار دیده می‌شود اما شاگردان آیت‌ا... قاضی عمده‌ای از میان علمای دین و فقهاء و مجتهدین برخاسته‌اند.

همان طور گفته شد کتاب بیشتر بر تغییر بینشی و نگرشی تأکید دارد تا آموزش و افزایش اطلاعات، لذا کمتر جنبه‌های اخلاقی کلاسیک و نظری (استئیک) در آن ملاحظه می‌شود.

درباره کار و شیوه تدوینگر کتاب باید گفت که ایشان آنچه که ملی شانزده سال در پای درس استاد خویش شنیده در این کتاب گزینه و تنظیم کرده و وعده انتشار مجلدات بعدی این کتاب را نیز داده است. کتاب حاضر برخلاف بسیاری از کتابهای اخلاقی از فصل‌بندی، فهرست و ضمائم و مشخصات فنی قابل قبولی برخوردار است و کتاب را برای استفاده در جامعه امروز مناسب ساخته است.

با لینه‌همه در ترتیب فصول (لاقل قبیل از خواندن کتاب) منطق و روش خاصی مشاهده نمی‌شود. معلوم نیست چرا فصل رزق باید پیش نیت و فصل اخلاق پس از فصول مجالست، استغفار و شکر باید. همچنین ملاک تقسیم‌بندی هم روشن نیست. مثلاً یک جا فصلی ۲۲ صفحه را به خود اختصاص داده حال آنکه امکان تقسیم آن به فصول

شناخت علم انسانی و مطالعات فرهنگی جامع علم انسانی

